

Ejus scripta
philologi-
ca.

pta memoriae causa in *Philologica & Philosophica* partiri licet. Ad *Philologica*, in genere sic appellata, referri possunt libri ejus ad artem Oratoriam pertinentes, ipsae itidem Orationes in senatorias & forenses divisae, quarum sex & quinquaginta minimum hodie superstites sunt, & denique Epistolae ad Quintum fratrem, M. Brutum, T. Pomponium Atticum, & Familiares perscriptae. Dico *scripta philologica in genere sic appellata*, non ignoramus enim in his etiam operibus res plurimas, quas philosophia sibi assumit & vendicat, reperiri; id quod B. Lutherum non praeteriit alicubi scribentem: Epistolas Ciceronis a nemine recte intelligi posse, nisi viginti annos in insigni aliqua Republica versatus sit: quodque ex Hubertini clerici Crescentianis, nec non Pauli Manutii commentariis luculentissimis satis apparet, quae lucubrationes quicquid in epistolis Tullii ad familiares ad prudentiam moralem, civilem, bellicam, ad historiam praeterea & antiquitatem aevi Ciceroniani spectat, lectori copiosius exhibent. Atque inter haec ipsa quidem scripta philologica, judice Justo Lipsio, liber qui *Orator ad M. Brutum* inscribitur, caeteris praefertur. Ciceronem, inquit Lipsius *Lib. I. Var. Lect. Cap. VII.* ego in meis scriptis, admiratione quadam divini istius ingenii commotus saepius fortasse laudo quam aut res postulat, aut apud eruditos necesse est. Sed hoc quidem loco quodammodo facere meo jure videor, si eum librum cum laude & honore commemorem, qui & unus inter
omnes